

Czekajcie na obietnicę Ojca (Dz 1,4)

Czuwanie Wspólnot ARW przed Zesłaniem Ducha Świętego

Rozważania na każdy z 10 dni jako temat przewodni modlitwy.

Celem czuwania jest to, abyśmy tak jak uczniowie przed zesłaniem Ducha Świętego, wykorzystali te 10 dni na zjednoczenie się w modlitwie – choć w różnych miejscach, to razem. Modlimy się o to, abyśmy wszyscy ponownie (lub po raz pierwszy) doświadczyli wylania Ducha Świętego.

Dzień 1 (środa 20.05): Święto nadania prawa - niech prawo miłości będzie wypisane na naszych sercach

Duch Święty został wylany na uczniów w dniu Pięćdziesiątnicy (Dz 2,1), czyli żydowskiego święta Szawuot. W trakcie tego święta Żydzi wspominali nadanie im prawa przez Boga na górze Synaj, zapisanego przez Mojżesza na kamiennych tablicach. Zdarzyło się to 50 dni po wyjściu Izraelitów z Egiptu – niewoli grzechu (Wj 19-20).

Tak samo Duch Święty został wylany 50 dni po tym, jak Jezus przez swój krzyż i zmartwychwstanie uwolnił nas z niewoli grzechu. Został wylany po to, aby wypisać prawo Boga w naszych sercach.

Ez 36, 26-27

I dam wam nowe serce, i włożę nowego ducha do waszego wnętrza. Wyjmę serce kamienne z waszego ciała, a dam wam serce mięsiste. Włożę mego Ducha do waszego wnętrza i sprawię, że będziecie chodzić według moich ustaw [i będziecie] przestrzegać moich sądów, i wykonywać je.

Iz 2,3

I pójdzie wiele ludów, i powie: Chodźcie, wstąpmy na górę PANA, do domu Boga Jakuba; on będzie nas uczył swoich dróg, a my będziemy kroczyli jego ścieżkami. Z Syjonu bowiem wyjdzie prawo, a słowo PANA z Jerozolimy.

Bóg chce, abyśmy kochali Jego prawo, i wypełniali je ze względu na to, że wiemy, że jest dobre i właściwe. Jezus wyzwolił nas spod władzy prawa uczynków, po to, żebyśmy postępowali w prawie miłości – która bierze się z serca napełnionego Słowem Bożym.

Rz 13,10

Miłość nie wyrządza zła bliźniemu. Tak więc wypełnieniem prawa jest miłość.

Módlmy się o to, abyśmy pozwolili Duchowi Świętemu wypisać prawo Boże na naszych sercach.

Dzień 2 (czwartek 21.05): Święto powstania narodu - niech Duch Święty uczyni z nas jeden naród

Poprzez nadanie prawa na górze Synaj (Wj, 19-20), Bóg uczynił z Izraelitów, a także towarzyszących im Egipcjan i innych przybyszów, jeden naród. Święto Szawuot upamiętnia narodziny Izraela jako jednego narodu.

W dniu Pięćdziesiątnicy, w Jerozolimie byli obecni Żydzi i prozelici (wierzący poganie) ze wszystkich narodów, i każdy z nich usłyszał dobrą nowinę głoszoną w jego języku (Dz 2,4-5) – tego dnia ponad 3000 osób zostało połączonych wiarą w Jezusa. Przez wylanie Ducha Świętego, Bóg chce dotrzeć do wszystkich narodów i uczynić ze wszystkich wierzących jeden lud.

Jr 31:33

Ale takie będzie przymierze, które zawrę z domem Izraela po tych dniach, mówi PAN: Włożę moje prawo w ich wnętrzu i wypiszę je na ich sercach. I będę ich Bogiem, a oni będą moim ludem.

J 17,21

Aby wszyscy byli jedno, jak ty, Ojczy, we mnie, a ja w tobie, aby i oni byli w nas jedno, aby świat uwierzył, że ty mnie posłałeś.

Dz 4, 32

A to mnóstwo wierzących miało [jedno] serce i jedną duszę. Nikt nie nazywał swoim tego, co posiadał, ale wszystko mieli wspólne.

Duch święty sprawia że jesteśmy jedno – módlmy się, abyśmy odrzucili podziały, rywalizację, i stali się jednym ludem wybranym przez Pana.

Dzień 3 (piątek 22.05): Abyśmy pokładali nadzieję, nie w uczynkach, a jedynie w krzyżu Chrystusa

Święto Szawuot jest jedynym świętem w Biblii, które nie ma „swojej” daty. Na przykład Święto Paschy wypadało 10 dnia pierwszego miesiąca. Natomiast Święto Pięćdziesiątnicy liczy się 50 dni od święta Paschy (Kpł 23,15-16), symbolizującego śmierć i zmartwychwstanie Jezusa.

Dzieło Jezusa na krzyżu ma być podstawą naszej wiary – ma być fundamentem, na którym budujemy nasze chrześcijańskie życie. Nie ma innej drogi do Boga niż Jezus i jego ofiara.

J 14,6

Jezus mu odpowiedział: Ja jestem drogą, prawdą i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca jak tylko przeze mnie.

Mt 7, 24-27

Każdego więc, kto słuca tych moich słów i wypełnia je, przyrównam do człowieka mądrego, który zbudował swój dom na skale. I spadł deszcz, przyszła powódź, zerwały się wichry i uderzyły w ten dom, ale się nie zawalił, bo był założony na skale. A każdy, kto słuca tych moich słów, a nie wypełnia ich, będzie przyrównany do człowieka głupiego, który zbudował swój dom na piasku. I spadł deszcz, przyszła powódź, zerwały się wichry i uderzyły w ten dom, i zawalił się, a jego upadek był wielki.

Ef 3,12

W zjednoczeniu z Nim i dzięki wierze w Niego z całą śmiałością możemy pójść do Ojca.

Duch Święty jest tym, który zawsze wskazuje na Jezusa. Módlmy się, abyśmy byli otwarci na Jego działanie w nas, na Jego prowadzenie w modlitwie, Jego prawdę i poznanie Jezusa, i zrozumienia Jego ofiary na krzyżu.

Dzień 4 (sobota 23.05): Dwa bochenki – niech poganie i wierzący Żydzi będą zjednoczeni w wierze

Kpł 23,17

Przyniesiecie z waszych domów dwa chleby na [ofiary] kołysania. Będą one z dwóch dziesiątych efy mąki pszennej, upieczone na zakwasie; [to] będą pierwociny dla PANA.

W trakcie święta Szawuot, Bóg nakazuje składanie dwóch bochenków chleba, jako pierwociny dla Pana. Pierwocinami dla Pana są wierzący, zarówno spośród Żydów, jak i pogan.

W dniu zesłania Ducha świętego, zarówno Żydzi jak i wierzący poganie usłyszeli i uwierzyli ewangelii (Dz 2, 10). Dwa bochenki symbolizują właśnie zjednoczonych w wierze pogan i tych Żydów, którzy uwierzyli w Jezusa jako swojego Mesjasza.

Bóg chce z tych dwóch „bochenków” uczynić jednego, nowego człowieka:

Ef 2, 11 - 18

Dlatego pamiętajcie, że wy, niegdyś poganie w ciele, zwani nieobrzezaniem przez tych, których zwano obrzezaniem dokonany ręką na ciele; Byliście w tamtym czasie bez Chrystusa, obcy względem społeczności Izraela i obcy przymierzom obietnicy, niemający nadziei i bez Boga na świecie. Lecz teraz w Chrystusie Jezusie wy, którzy niegdyś byliście daleko, staliście się bliscy przez krew Chrystusa. On bowiem jest naszym pokojem, [on], który z obydwu uczynił jedno i zburzył stojący pośrodku mur, który był przegrodą; Znosząc przez swoje ciało nieprzyjaźń, prawo przykazań [wyrażone] w przepisach, aby z dwóch stworzyć w samym sobie jednego nowego człowieka, czyniąc pokój; I [aby] pojednać z Bogiem obydwu w jednym ciele przez krzyż, zgładziwszy przez niego nieprzyjaźń. A gdy przyszedł, zwiastował pokój wam, którzy byliście daleko, i [tym], którzy byli bliscy. Przez niego bowiem my, obie strony, mamy przystęp w jednym Duchu do Ojca.

Jako wierzący poganie, wszczępieni w obietnice narodu wybranego, mamy błogosławić naszych braci Żydów.

Rdz 12,3

I będę błogosławił tym, którzy tobie będą błogosławić; a tych, którzy przeklinają ciebie, będę przeklinał. W tobie będą błogosławione wszystkie narody ziemi.

Módlmy się, aby Duch święty wprowadzał jedność między wierzącymi w Jezusa Żydami i nami, poganami. Módlmy się, aby wśród wierzących nie było antysemityzmu, lecz modlitwa błogosławieństwa Izraelowi.

Dzień 5 (niedziela 24.05): Chleb na zakwasie – możemy przychodzić do Pana tacy, jacy jesteśmy

Kpł 23,17

Przyniesiecie z waszych domów dwa chleby na [ofiare] kotysania. Będą one z dwóch dziesiątych efy mąki pszennej, upieczone na zakwasie; [to] będą pierwociny dla PANA.

W trakcie święta Szawuot, Bóg nakazuje składanie dwóch bochenków chleba, upieczonych z mąki pszennej na zakwasie. Zakwas w Biblii symbolizuje grzech – dlatego więc Bóg nakazuje złożenie ofiary z zakwasem?

Ponieważ dzień zesłania Ducha Świętego był dniem narodzin Ciała Chrystusa, złożonego z Żydów i pogan, chleb z zakwasem symbolizuje to, że do Jezusa może przyjść każdy, nawet największy grzesznik. To w Jezusie mamy oczyszczenie z naszych grzechów (dokonane 50 dni wcześniej, w trakcie święta Paschy). Jedynie Jezus jest rozwiązaniem dla naszej grzeszności.

J 16, 7-11

Lecz ja mówię wam prawdę: Pożyteczniej jest dla was, abym odszedł. Jeśli bowiem nie odejdę, Pocieszyciel do was nie przyjdzie, a jeśli odejdę, pošlę go do was. A gdy on przyjdzie, będzie przekonywał świat o grzechu, o sprawiedliwości i o sądzie. O grzechu, mówię, bo nie uwierzyli we mnie. O sprawiedliwości, bo idę do mego Ojca i już więcej mnie nie zobaczycie. A o sądzie, bo władca tego świata już jest osądzony.

Módlmy się, aby Duch święty przekonywał nas i ludzi wokół nas o grzeszności i zbawieniu, które jedynie pochodzi od Jezusa.

Dzień 6 (poniedziałek 25.05): Chleb z mąki pszennej – niech Duch Święty nas oczyszcza.

Hebrajskie słowo określające mąkę pszenną oznacza „zdejmować, być ubijanym, lub zdzieranym”. Wszystkie niedoskonałości są usuwane. Jezus czyni z nas mąkę pszenną, jeśli przychodzimy do Jego obecności i trwamy w Jego słowie – on nas przemienia.

J 14, 23 - 26

Jezus mu odpowiedział: Jeśli ktoś mnie miłuje, będzie zachowywał moje słowo. I mój Ojciec go umiłuje, i przyjdziemy do niego, i u niego zamieszkamy. Kto mnie nie miłuje, nie zachowuje moich słów. A słowo, które słyszycie, nie jest moje, ale tego, który mnie posłał, Ojca. To wam powiedziałem, przebywając z wami. Lecz Pocieszyciel, Duch Święty, którego Ojciec pošle w moim imieniu, on nauczy was wszystkiego i przypomni wam wszystko, co wam powiedziałem.

Jezus mówi: „przyjdź do mnie, taki jakim jesteś, a ja cię przemienię na takiego, jakim cię stworzyłem i zamierzyłem”.

J 16,13

Lecz gdy przyjdzie on, Duch prawdy, wprowadzi was we wszelką prawdę. Nie będzie bowiem mówił sam od siebie, ale będzie mówił to, co usłyszycie, i oznajmi wam przyszłe rzeczy.

J 17,17

Uświęć ich w twojej prawdzie. Twoje słowo jest prawdą.

Módlmy się, abyśmy poddali się przemianie i uświęceniu przez Ducha Świętego.

Dzień 7 (wtorek 26.05): Pierwociny z pszenicy – abyśmy oddzieli się dla Pana

Kpł 23,17

Przyniesiecie z waszych domów dwa chleby na [ofiary] kołysania. Będą one z dwóch dziesiątych efy mąki pszennej, upieczone na zakwasie; [to] będą pierwociny dla PANA.

Święto Szawuot to święto pierwocin z pszenicy. Wcześniej, w trakcie tygodnia Paschalnego, Żydzi składali Panu pierwociny z plonów jęczmienia (Kpł 23, 10-14). Pierwszymi pierwocinami dla Pana jest Jezus (1 Kor 15, 21- 23). Drugie pierwociny z pszenicy to wierzący.

Jk 1:18

Ze swojej woli zrodził nas słowem prawdy, abyśmy byli jakby pierwocinami jego stworzeń.

Pierwociny w Biblii zawsze były oddzielone, przeznaczone dla Boga.

Rz 12, 1-2

Proszę więc was, bracia, przez miłosierdzie Boże, abyście składali wasze ciała jako ofiarę żywą, świętą, przyjemną Bogu, [to jest] wasza rozumna służba. A nie dostosowujcie się do tego świata, ale przemieńcie się przez odnowienie waszego umysłu, abyście [mogli] rozeznąć, co jest dobrą, przyjemną i doskonałą wolą Boga.

Módlmy się, abyśmy poddali się Duchowi świętemu, i żyli w poddaniu woli Boga.

Dzień 8 (środa 27.05): Ostatnie święto wiosenne i czas żniw – abyśmy głosili ewangelię

Święto Szawuot było ostatnim świętem wiosennym – ze względu na dobrą pogodę, to na to święto do Jerozolimy przybywało najwięcej pielgrzymów. Duch Święty wylał się z mocą właśnie w dniu, w którym w jednym miejscu przebywało mnóstwo Żydów i prozelitów (wierzących pogan) ze wszystkich narodów (Dz 2, 5-11). Jezus zapowiedział uczniom, że pośle swojego Ducha, aby mogli być świadczyc o nim we wszystkich zakątkach świata.

Dz 1,8

Ale przyjmiecie moc Ducha Świętego, który zstąpi na was, i będziecie mi świadkami w Jerozolimie, w całej Judei, w Samarii i aż po krańce ziemi.

Ludzie na całym świecie czekają na dobrą nowinę, którą my możemy im przekazać.

Rz 8,19

Stworzenie bowiem z gorliwym wypatrywaniem oczekuje objawienia synów Bożych.

Módlmy się, aby Duch Święty wypełnił nas odwagą i mocą do głoszenia dobrej nowiny wśród wszystkich narodów świata.

Dzień 9 (czwartek 28.05): Ostatnie święto przed żniwami - abyśmy wydali owoc godny nawrócenia

Święto Szawuot było ostatnim świętem wiosennym – to czas wydawania owocu. Po nim następuje czas żniwa – zebrania owocu. Duch święty został nam dany, abyśmy mogli przynosić w Nim owoc, i abyśmy postępując w wierze wypełniali dobre uczynki, które Pan dla nas przygotował.

Ga 5,22 - 25

Owoce zaś Ducha jest miłość, radość, pokój, cierpliwość, życzliwość, dobroć, wiara; łagodność, powściągliwość. Przeciwko takim nie ma prawa. A ci, którzy należą do Chrystusa, ukrzyżowali [swoje] ciało wraz z namiętnościami i pożądliwościami. Jeśli żyjemy w Duchu, w Duchu też postępujemy.

Ef 5,8-11

Postępujcie jak dzieci światłości; (Bo owoc Ducha [jest] we wszelkiej dobroci, sprawiedliwości i prawdzie). Badając to, co podoba się Panu; I nie miejcie nic wspólnego z bezowocnymi uczynkami ciemności, ale je raczej strofujcie.

J 15,16

Nie wy mnie wybraliście, ale ja was wybrałem i przeznaczyłem, abyście wyszli i wydali owoc, i aby wasz owoc trwał, i aby Ojciec dał wam to, o cokolwiek poprosicie go w moje imię.

Dzięki temu w czasie żniwa, kiedy Pan powróci, dostaniemy sowitą nagrodę.

Módlmy się, abyśmy postępowali w Duchu, wydając owoc godny nawrócenia (Łk 3,8)

Dzień 10 (piątek 29.05): Księga Rut – obraz Jezusa i Jego ciała

Tradycyjnie w święto Szawuot, Żydzi czytają księgę Rut (ze względu na przedstawione tam żniwa). To obraz „wszczepienia” w Izrael (Noemi) pogan (Moabitki Rut). Dzięki związkowi z Boazem (Jezusem), obie kobiety zostają uratowane z ubóstwa i bezdomności, i stają się częścią królewskiego rodu Judy.

Wylanie Ducha Świętego sprawia, że my również stajemy się częścią królewskiej rodziny.

Rz 8, 15-17

Gdyż nie otrzymaliście ducha niewoli, aby znowu się bać, ale otrzymaliście Ducha usynowienia, przez którego wołamy: Abba, Ojcze! Ten to Duch poświadcza naszemu duchowi, że jesteśmy dziećmi Bożymi. A jeśli dziećmi, [to] i dziedzicami, dziedzicami Boga, a współdziedzicami Chrystusa, jeśli tylko z nim cierpimy, abyśmy też z nim byli uwielbieni.

Módlmy się o to, abyśmy chodzili w Duchu świętym i tożsamości dzieci Bożych.